

подъ крака-та имъ захвана да са мѣсти. *Л. Д. 1875 р. 142.* Нога му ся мѣсти, дума му ся не мѣсти. *Ч. 199.*

Мѣсѣж *м. дл. мѣшу:* Ай меси ми пребела погача. *М. 192.* Мѣсѣте бѣла погача. *Д. 17, 17.* Въ сабота месать погача со пѣрстенъ шарена, коя сѣ викатъ свака; еднаква сѣ месить и у девойка-та. *М. р. 515.* Това добро, нѣ кой да мѣси и готви? *Л. Д. 1870 р. 150.* Не дѣй мѣси „боговица“ За мое-то „Прощене“. *Л. Д. 1876 р. 157.* Аз ти водица поисках, Ти ми водица не даде, Ами си хлѣба мѣсваше, Че ми помийка даваше. *Д. 21, 28—31.* **Мѣсѣж** са вмѣшиваюсъ: Не мардайте са и са не мѣсете въ моята работа. *Ст. 39.* Той никога се не мѣсѣше въ разговоръ. *Тб. 71.* Безъ да ся мѣсѣж азъ въ разноскытъ на прѣдпріятіето. *Р. С. 9.* Царъ Вилхелмъ отговори на френскія посланникъ, че той не ся мѣси на дѣла-та на принцъ Леополда Хохенцоллернъ. *Л. Д. 1871 р. 208.*

Метаніе *с. с. Метанъ с. м. земной поклонъ:* Всяка по-стара жена, щомъ ся научи за умрѣлнѣй-тъ, взима една свѣщъ и кыткъ, отива при мрътвецъ-тъ, запалва свѣщъ-тъ надъ главъ-тъ му, туря кыткъ-тъ до рамена-та му, прекръсти ся и стори метаніе на мрътвецъ-тъ и цѣлува иконъ-тъ, —та ся опрости. *Ч. 41.* Па си свали отъ глава-та капа, Метани чине на небо, на земля, И на сите свѣци редъ по редомъ Найповике на свѣти Димитри. *М. 143.*

Метачъ *с. м. метельщикъ, подметальщикъ, трубочистъ. Метачка с. ж. подметальщица. Бол.*

Метеміа (*tanka visoka Милад. 535.*) *пр. стройная, высокая:* А що имаше цар-отъ една керка Каймерліа, метеміа Таниъ си ъ пуци на блато широко, На тая сура ламіа. *М. 31.*

Метеризъ* (*meteris s. t. Fossé qui entoure un camp и meteris s. t. 1. Fossé de fortification, tranchée. 2. Bastion.*) *с. м. окопъ, траншея, бастіонъ, баррикада васада:* Вулба намисли да се поприварди, зашто-то се боѣше да се не е скриль нѣйдѣ метеризъ. *Тб. 19.* Дядиковски таборъ да хване метеризъ! Корсунски таборъ и полковникъ Тарасъ съ полка си и тѣ на метеризъ. *ib. 59.*

Метилѣсамъ *м. св. Метилѣсамъ м. дл. болѣю „метиломъ“ (обо овцѣ):* Овцѣтъ който пасать на влажно мѣсто лѣсно метилѣсватъ.

Метиль *с. м. овечѣя болѣзнь:* Трѣва, по влажны и кисели долове и по мочюрливы мѣста не само не поноси на овцъ-тъ, нѣ еще докарва и метиль, еднаж лошѣя болестъ, коя-то по нѣкога затрива цѣлы стада. *Л. Д. 1873 р. 276.*

Мѣткамъ (*Мак.*) *м. дл. треплю:* „Димано, млада невѣсто! Що ти ъ леса меткана (отчею растрепана твоя коса?) Що ти ъ нишанъ потъ гърло? *М. 508.*